

17-07-2020

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 034555 20 Uvp
Sarajevo, 02.07.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ajanović-Selimović Amele, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Bajrović Aide, kao članova vijeća, te Pita Minele kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Sindikat radnika u zdravstvu u Kantonu Sarajevu, ulica Obala Kulina bana broj 1, Sarajevo, zastupanog po punomoćniku Kulović Senki, advokatu iz Sarajeva, protiv akta broj: 13-04/2-05-2558-13/19 od 02.07.2019. godine, tuženog Ministarstvo za rad, socijalnu politiku, raseljena lica i izbjeglice Kantona Sarajevo, u upravnoj stvari utvrđivanja reprezentativnosti Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 034555 19 U od 06.12.2019. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.07.2020. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 034555 19 U od 06.12.2019. godine, se preinačava i rješava :

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog Ministarstvo za rad, socijalnu politiku, raseljena lica i izbjeglice Kantona Sarajevo, broj: 13-04/2-05-2558-13/19 od 02.07.2019. godine, se poništava i predmet se vraća tuženom organu na ponovni postupak i rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 U 034555 19 U od 06.12.2019. godine odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je utvrđeno da je Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo reprezentativni sindikat za područje djelatnosti „zdravstvene zaštite“ (liječnička djelatnost i stomatološka djelatnost - doktori stomatologije i doktori stomatologije-specijalisti) na području Kantona Sarajevo.

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj, po punomoćniku, pobija navedenu presudu zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku koja je bila od uticaja na pravilno rješenje stvari, navodeći da je osporeno rješenje doneseno u ponovnom postupku, nakon što je ranijom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 028698 17 U od 11.02.2019. godine, uvažena tužba istog tužitelja protiv ranijeg rješenja tuženog Ministarstva za rad, socijalnu politiku, raseljena lica i izbjeglice Kantona Sarajevo, broj: 13-04-05-1586/17 od 23.02.2017. godine, koje je poništeno i predmet vraćen

tuženom organu na ponovni postupak i odluku, ali da je osporeno rješenje u ponovnom postupku doneseno suprotno pravnom shvatanju i primjedbama suda iz ranije presude, a da je Kantonalni sud u pobijanoj presudi pogrešno tumačio da su ispunjeni uslovi iz Zakona o radu za reprezentativnost sindikata cijeneći da se u konkretnom slučaju rješava o reprezentativnosti sindikata na području Kantona Sarajevo, a članom 125. Zakona o radu je propisana reprezentativnost sindikata za teritoriju Federacije, pa ne proizilazi da je tuženi u obavezi da u konkretnom postupku utvrdi reprezentativnost sindikata iz podataka Federalnog zavoda za statistiku, te cijeneći da tuženi pravilno prihvata činjenicu da su doktori medicine i stomatologije zaposleni u djelatnosti zdravstvene zaštite, osim u grani 86.9 - Ostale djelatnosti zdravstvene zaštite, a kako je utvrđeno da je broj ljekara sa važećom licencom u Ljekarskoj/liječničkoj komori Kantona Sarajevo ukupno 1.994, te da je 540 doktora stomatologije sa područja Kantona Sarajevo upisano kod Stomatološke komore Federacije BiH, sud je cijenio da je tuženi pravilno utvrdio da na području Kantona Sarajevo važeću licencu za rad ima 2.534 doktora medicine i stomatologije, uključujući u ovaj broj zaposlene u privatnoj praksi, javnim ustanovama, penzionere i nezaposlene, pa je, po ocjeni suda iz pobijane presude, obzirom na broj zaposlenih doktora medicine i stomatologije i to 273 doktora stomatologije zaposlena u privatnoj praksi, 173 doktora zaposlena u javnim ustanovama i 1.994 ljekara koji obavljaju djelatnost u djelatnosti zdravstvene zaštite, shodno Odluci o klasifikaciji KD 2010 („Službeni glasnik BiH“ broj 47/10) i odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Službene novine Federacije BiH“ broj: 46/10 i 75/13), te je, uzimajući u obzir podatke o ukupnom broju doktora medicine i stomatologije sa važećom licencom za rad na području Kantona Sarajevu, u odnosu na taj ukupan broj (2.534 koji imaju licencu), utvrđeno da Sindikat doktora medicine i stomatologije, u pogledu broja članova 1.115 ispunjava uslov u smislu člana 124. Zakona o radu, odnosno da ima 44,00% zaposlenih doktora medicine i stomatologije u djelatnosti zdravstvene zaštite na području Kantona Sarajevo, odnosno da ima potreban procenat učlanjenosti zaposlenih u skladu sa navedenom odredbom Zakona, kao i da ispunjava uslove iz odredbe člana 122. Zakona. Ovakav stav iznesen u obrazloženju pobijane presude podnositelj zahtjeva za vanredno preispitivanje pobija navodeći da je isti suprotan stvarnom činjeničnom stanju i da predstavlja povredu federalnih propisa, prvenstveno Zakona o radu, ističući pri tome da sud uopšte nije cijenio navode tužbe u pogledu nepostupanja u skladu sa uputama iz ranije presude, niti dao bilo kakvo obrazloženje razloga za odstupanje od ranije iznesenog pravnog shvatanja (u presudi broj 09 0 U 028698 17 U od 11.02.2019. godine), kao i pravnog shvatanja u presudi istog suda broj 09 0 U 026915 16 U od 07.02.2019. godine, a niti je odgovorio na navode tužbe kojim je ukazivano na konfuznost i protivrječnost obrazloženja osporenog rješenja.

Navodeći da sud u pobijanoj presudi nije dao obrazloženje zbog čega je broj članova Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo stavio u odnos sa brojem doktora sa važećom licencom, a ne sa ukupnim brojem zaposlenih u djelatnosti zdravstvene zaštite, niti je dokazima potkrijepio navode da članovi Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo nisu zaposleni u grani 86.9 Ostale djelatnosti zdravstvene zaštite istakao je da su prvi i treći pasus obrazloženja na strani 7. pobijane presude nejasni i kontradiktorni ostalim navodima obrazloženja, kao i da u presudi nije odlučeno o troškovima postupka, što sve ukazuje da pobijanom presudom nisu pravilno ocijenjena sva pitanja i okolnosti koje su bile od značaja za ocjenu zakonitosti osporenog rješenja.

Uz pozivanje na odredbe Zakona o radu, Zakona o zdravstvenoj zaštiti, Zakona o klasifikaciji djelatnosti u BiH, Zakona o klasifikaciji djelatnosti u Federaciji BiH i Odluke o klasifikaciji djelatnosti BiH, podnositelj zahtjeva je istakao da su iste povrijeđene pobijanom presudom, posebno odredbe Zakona o radu, jer Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo ne ispunjava uslov iz člana 122.c), odnosno uslov iz člana 124. ovog Zakona, budući da nema neophodni minimum od 30% od ukupnog broja zaposlenih u području djelatnosti (grane) na području kantona, a tuženi je u osporenom rješenju postupio suprotno ovim odredbama, pa umjesto da broj članova Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo (1.115) stavi u odnos sa ukupnim brojem zaposlenih u oblasti zdravstva na području Kantona Sarajevo (8.424), pogrešno je broj članova stavljen u odnos sa ukupnim brojem doktora medicine i stomatologije sa važećom licencom za rad na području Kantona Sarajevo (2.534), kako je naprijed navedeno, iako ovaj broj, pored zaposlenih doktora medicine i stomatologije, uključuje i ljekare koji su penzioneri, te doktore stomatologije koji se vode kao nezaposleni, što je Kantonalni sud prihvatio kao pravilno u pobijanoj presudi, a da se radi o pogrešnoj primjeni navedenih odredbi Zakona o radu proizilazi i iz odredbe člana 137., te dodatog člana 138.a. istog Zakona iz kojih proizilazi da se granski kolektivni ugovor zaključuje za područje djelatnosti i to kao granski, a ne strukovni zbog čega je odredbama o reprezentativnosti sindikata propisano da se reprezentativnosti određuje isključivo za područja djelatnosti, odnosno grane, a što podrazumijeva sindikate čije članove povezuje ista djelatnost, odnosno grana djelatnosti, koji mogu biti zaposleni u jednom ili više područja, odnosno grana djelatnosti bez obzira na njihove konkretne struke, zanimanja, odnosno profesije i zbog čega Zakon o radu uopšte ne spominje tzv. strukovne sindikate, kakav je zainteresovano lice iz ovog upravnog spora.

Pozivajući se na Odluku o klasifikaciji djelatnosti BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 47/10), te na odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Službene novine Federacije BiH“ broj: 46/10 i 75/13), Zakona o apotekarskoj djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“ broj 40/10), Zakona o sestriinstvu i primaljstvu („Službene novine Federacije BiH“ broj 43/13), Zakona o liječništvu („Službene novine Federacije BiH“ broj 56/13) i Zakona o stomatološkoj djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“ broj 37/12) posebno je istaknuto da liječnička i stomatološka djelatnost nisu zasebne djelatnosti, već su dio zdravstvene djelatnosti, a navedeno je i da se podaci o broju doktora stomatologije, koji su navedeni u obrazloženju osporenog rješenja, dati od strane Stomatološke komore Kantona Sarajevo (180) i Stomatološke komore Federacije BiH za Kanton Sarajevo (540), znatno razlikuju, a da ni tuženi, ni Kantonalni sud nisu dali obrazloženje da li se pokušalo utvrditi zašto se ovi podaci razlikuju. Istaknuto je šta je zakonom propisana nadležnost Komora, kao strukovnih udruženja osnovanih radi zaštite prava i interesa svojih članova, te da njihova nadležnost nije vođenje službenih evidencija o broju zaposlenih u djelatnosti zdravstvene zaštite, pa kako Zakon o radu propisuje da se reprezentativnost utvrđuje na osnovu podataka nadležnih institucija, to je Federalni zavod za statistiku jedini nadležan organ za poslove statistike u Federaciji BiH, pa ne stoje navodi tuženog, koje sud prihvata kao pravilne, da su Komore nadležne za davanje podataka o broju doktora medicine i stomatologije, odnosno da tuženi nije u obavezi da u konkretnom postupku utvrdi reprezentativnost sindikata iz podataka Federalnog zavoda za statistiku.

U zahtjevu se tužitelj pozvao na stanovište i upute date u ranijoj presudi da je tuženi dužan pribaviti podatke i utvrditi tačan broj zaposlenih u sve tri grane djelatnosti, pa nakon tog cijeniti da li Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo ima uslove u pogledu reprezentativnosti po odredbama člana 124. Zakona o radu, stavljajući u odnos broj članova tog sindikata sa ukupnim brojem zaposlenih u sve tri navedene djelatnosti (grane), te istakao da je tuženi u ponovnom postupku donošenjem osporenog rješenja suprotno uputama suda povrijedio odredbu člana 3., 57. i 58. Zakona o upravnim sporovima, o čemu se prvostepeni sud u pobijanoj presudi uopšte nije očitovao, pa je zbog svega navedenog, konačno predložio da se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži i pobijana presuda preinači na način da se uvaži tužba i utvrdi da Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo nije reprezentativan sindikat za područje djelatnosti zdravstvene zaštite na području Kantona Sarajevo ili da se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži i presuda ukine i predmet vrati Kantonalnom sudu u Sarajevu na ponovno odlučivanje, sve uz naknadu troškova postupka.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je naveo da su prilikom donošenja osporenog rješenja, pri primjeni relevantnih odredbi Zakona o radu, Zakona o zdravstvenoj zaštiti, Zakona o liječništvu, Zakona o stomatološkoj djelatnosti i Odluke o klasifikaciji djelatnosti BiH, uzeta u obzir načela prava na organizovanje i kolektivno pregovaranje u skladu sa Konvencijom o primjeni prava na organizovanje i kolektivno pregovaranje broj 98 iz 1949. godine, ratifikovanom od strane Bosne i Hercegovine 02.06.1993. godine, standardi Konvencije broj 87 o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organizovanje, te standardi Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, a koje Konvencije, po osnovu člana II/2 Ustava Bosne i Hercegovine i Aneksa I na Ustav Bosne i Hercegovine, obavezuju Bosnu i Hercegovinu, kao i obavezujuća praksa Evropskog suda za ljudska prava pri tumačenju člana 11. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, koji garantuje sindikatu „slobodu udruživanja“, jer je tuženi prilikom donošenja osporenog rješenja poštovao zaključak da je pravo kolektivnog pregovaranja radnika sa poslodavcima jedno od suštinskih elemenata prava na udruživanje i pridruživanje sindikatu radi njihove zaštite (presuda Demyr i Baykara protiv Turske od 12.11.2008. godine, stav 154), te stav da na osnovu presude Wilson, Nacionalni sindikat novinara i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva od 02.07.2002. godine, stav 46. država mora obezbijediti da radnici mogu pregovarati o svojim pravima sa poslodavcima, uključujući pravo radnika da sindikatu priskrbe legitimitet, pa je shodno navedenom cijanjeno da su ljekarska djelatnost i stomatološka djelatnost zasebne djelatnosti utvrđene posebnim zakonima, a da potpadaju pod oblast zdravstvene zaštite zbog čega je odlučeno kao u osporenom rješenju, pa je iz navedenih razloga predloženo da sud zahtjev odbije kao neosnovan.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zainteresovano lice Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo, po punomoćniku, osporio je sve navode zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske presude, ističući da iz odredbe člana 124. Zakona o radu proizilazi da se daje mogućnost formiranja sindikata za „granu“ djelatnosti, što je u konkretnom slučaju područje zdravstvene zaštite, a grana liječnička djelatnost i stomatološka djelatnost i to doktori stomatologije i doktori stomatologije-specijalisti što znači da se radi o grani 86.2 Djelatnost medicinske i stomatološke prakse, te navodeći da je ukupan broj

članova sindikata pravilno utvrđen jer Federalni zavod za statistiku nije u mogućnosti dostaviti podatke o broju zaposlenih pojedinačno za svaku zdravstvenu ustanovu u Kantonu Sarajevo zbog čega su tuženi i sud utvrđivali podatke o broju zaposlenih doktora medicine i stomatologije prema podacima jedine raspoložive ustanove, a to je Liječnička i Stomatološka komora bez čije licence ne može raditi nijedan doktor medicine, ni doktor stomatologije u Kantonu Sarajevo, a što je u skladu sa odredbom člana 130. Zakona o radu kojom je propisano da se broj zaposlenih utvrđuje na osnovu podataka nadležnih institucija, koje nadležno ministarstvo pribavlja službenim putem, što znači da nije u zakonu navedeno da to jedino mora biti bilo koja agencija za statistiku, nego je to ostavljeno na ocjenu i postupanje nadležnom ministarstvu, pa je u konkretnom slučaju tuženi, nakon što je utvrđeno da Federalni zavod za statistiku nema potpune potrebne podatke, a da na nivo Kantona ne postoji agencija za statistiku, te podatke pribavio od Komora. Pozivajući se na rješenja o reprezentativnosti sindikata u Goraždu i Livnu, odnosno Hercegovačko-neretvanskom kantonu, te praksu Kantonalnog suda Goražde i Kantonalnog suda Livno konačno je predloženo da se zahtjev odbije.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je osporeno rješenje tuženog organa doneseno u ponovnom postupku, nakon što je ranije rješenje broj: 13/04-05-1586/17 od 23.02.2017. godine poništeno presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 028698 17 U od 11.02.2019. godine, te da je istim tuženi, postupajući po zahtjevu Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo za utvrđivanje reprezentativnosti, kako je već naprijed navedeno, utvrdio da je Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo reprezentativni sindikat za područje djelatnosti „zdravstvene zaštite“ (liječnička djelatnost i stomatološka djelatnost - doktori stomatologije i doktori stomatologije-specijalisti) na području Kantona Sarajevo. Nadalje proizilazi da je prilikom donošenja osporenog rješenja tuženi utvrdio da je, prema podacima Federalnog zavoda za statistiku, broj zaposlenih u djelatnosti zdravstvene zaštite (86. po Odluci o klasifikaciji djelatnosti) - 8.424, od čega je u djelatnosti bolnica (86.1) broj zaposlenih 4.139, u djelatnosti medicinske i stomatološke prakse (86.2) - 4.141 i u ostalim djelatnostima zdravstvene zaštite (86.9) - 144, ali da Federalni zavod za statistiku ne može dostaviti podatke o broju zaposlenih pojedinačno za svaku javnu zdravstvenu ustanovu u Kantonu Sarajevo zbog zagaranovane tajnosti individualnih (pojedinačnih) podataka poslovnih subjekata (izvještajnih jedinica) u smislu odredbi člana 36. do 42. Zakona o statistici u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 63/03 i 9/09) zbog čega su pribavljeni podaci od Ljekarske/Liječničke komore Kantona Sarajevo i Stomatološke komore Kantona Sarajevo, pa je utvrđeno da ukupan broj ljekara sa važećom licencom iznosi 1.994, od toga 1.250 članova su zaposleni u javnim zdravstvenim institucijama, a ostali članovi sa važećom licencom su penzioneri i zaposleni ljekari u privatnim zdravstvenim institucijama, te 180 doktora stomatologije, članova Stomatološke komore koji imaju važeću licencu, te je uzimajući ukupan broj ljekara sa važećom licencom - 1.994 (prema podacima Ljekarske/Liječničke komore Kantona Sarajevo) i broj doktora stomatologije sa područja Kantona Sarajevo upisanih kod Stomatološke

komore Federacije BiH - 540 (prema podacima Stomatološke komore Federacije BiH), cijenio da ukupno 2.534 doktora medicine i stomatologije na području Kantona Sarajevo ima važeću licencu za rad, te da je, obzirom da je broj članova Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo 1.115, ispunjen uslov iz člana 124. Zakona o radu, odnosno da ima 44,00% zaposlenih doktora medicine i stomatologije u djelatnosti zdravstvene zaštite na području Kantona Sarajevo i da ima potreban procenat učlanjenosti zaposlenih u skladu sa navedenom odredbom Zakona, kao i da su ispunjeni uslovi iz člana 122. istog Zakona budući je, uz navedeni procenat zaposlenih doktora medicine i stomatologije u djelatnosti zdravstvene zaštite na području Kantona Sarajevo, utvrđeno i da je Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo (podnosilac predmetnog zahtjeva za utvrđivanje reprezentativnosti i zainteresovano lice u konkretnom upravnom postupku) upisan u Registar udruženja kod Ministarstva pravde i uprave Kantona Sarajevo, pod registarskim brojem 2.194, knjiga V registra udruženja, rješenjem o upisu broj: 03030513761/16 od 08.12.2016. godine, da se isti finansira iz uplata članarine, kao i ostalih izvora finansiranja navedenih u Statutu označenog Sindikata.

Odlučujući po tužiteljevoj tužbi protiv osporenog rješenja tuženog prvostepeni sud je cijenio da je tuženi pravilno u smislu odredbi člana 122., člana 124., kao i člana 130. Zakona o radu odlučio kada je utvrdio da je Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo reprezentativni sindikat za navedeno područje djelatnosti zdravstvene zaštite na području Kantona Sarajevo, cijeneći pri tome da je odredbom člana 125. Zakona o radu propisano da se reprezentativnim sindikatom za teritoriju Federacije smatra onaj sindikat koji, pored uslova iz člana 122. ovog Zakona, ima najmanje 30% članova, u odnosu na ukupan broj zaposlenih u Federaciji, prema podacima Federalnog zavoda za statistiku, a kako se u konkretnom slučaju rješava o reprezentativnosti navedenog Sindikata na području Kantona Sarajevo, a citiranim članom 125. Zakona je upravo propisana reprezentativnost sindikata za teritoriju Federacije, to ne proizilazi da je tuženi u obavezi da u konkretnom postupku utvrdi reprezentativnost sindikata iz podataka Federalnog zavoda za statistiku, te da je odredbom člana 130. Zakona o radu, propisano da reprezentativnost sindikata odnosno udruženja poslodavaca na teritoriji Federacije, odnosno području kantona, na zahtjev zainteresiranih strana utvrđuje federalno, odnosno kantonalno ministarstvo nadležno za rad (stav 1.), da se broj zaposlenih utvrđuje na osnovu podataka nadležnih institucija, koje nadležno ministarstvo pribavlja službenim putem (stav 2.), da je poslodavac dužan da na zahtjev sindikata izda potvrdu o broju zaposlenih (stav 3.). Zbog navedenog prvostepeni sud je cijenio da su neosnovani tužbeni navodi da navedeni Sindikat ne bi ispunio minimum od 30% od ukupnog broja zaposlenih, navodi o ukupnom broju zaposlenih u grani 86.1 i 86.2, tj. sa ukupnim brojem zaposlenih u djelatnosti bolnica i djelatnosti medicinske i stomatološke prakse na nivou Kantona Sarajevo, a prema podacima Federalnog zavoda za statistiku, odnosno isticanje procenta tog sindikata od 13,47%, kao i navodi da su to jedini pouzdani podaci, odnosno navodi da su uzeti u obzir zaposleni, nezaposleni i penzioneri, te da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon, niti je pogrešno primijenjeno materijalno pravo na štetu tužitelja zbog čega je tužba odbijena.

Imajući u vidu izloženo stanje spisa, po ocjeni ovog Suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je osnovan.

udruživanja u sindikate, ne spada u grupu apsolutnih prava, već u grupu tzv. kvalificiranih/relativnih prava, koju je u skladu sa Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i drugim naprijed navedenim međunarodnim dokumentima moguće ograničiti u određenim okolnostima, pa se, zapravo, radi o pravu u koje se država može valjano umiješati, uplitati i isto ograničiti pod određenim pretpostavkama. U konkretnom slučaju, po ocjeni Ustavnog suda, nesporno je da je radnicima zagarantovano pravo da bez ikakvih prethodnih odobrenja osnivaju sindikate, ali je zakonodavac Zakonom o radu ograničio kapacitet sindikata na posredan način, tako što je propisao kvantitativni kriterij prilikom utvrđivanja reprezentativnosti sindikata, kako onih koji se osnivaju kod poslodavca, tako i onih koji se osnivaju za područje djelatnosti, za teritoriju Federacije, te na nivou kantona.

Kako je tuženi, uslijed pogrešno zauzetog stava, propustio da utvrdi tačan broj zaposlenih u području djelatnosti (grani), to po ocjeni ovog Suda nisu utvrđene odlučne činjenice za pravilnu primjenu materijalnog prava, čime su učinjene povrede pravila upravnog postupka, koje povrede su uticale na pravilno rješavanje predmetne upravne stvari u provedenom upravnom postupku, koji je prethodio donošenju pobijane presude i bile razlog zbog kojeg bi se upravni postupak morao ponoviti od strane tuženog organa, odnosno zbog kojeg je trebalo u postupku upravnog spora doći do poništenja osporenog rješenja i vraćanja predmeta na ponovno rješavanje tuženom organu.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj Sud je primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio i pobijanu presudu prvostepenog suda preinačio na način da je tužba uvažena, osporeno rješenje poništeno i predmet vraćen tuženom organu na ponovni postupak i rješavanje, kako bi taj organ prilikom ponovnog postupanja otklonio nedostatke na koje je ukazano ovom presudom, te u skladu sa naprijed iznesenim utvrdio činjenice koje nedostaju, te potom donio novu, na zakonu zasnovanu odluku.

Pri tome za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari nije bilo od značaja pozivanje na rješenja o reprezentativnosti sindikata u Goraždu i Livnu, odnosno Hercegovačko-neretvanskom kantonu, te praksu Kantonalnog suda Goražde i Kantonalnog suda Livno, jer odluke tih Kantonalnih sudova na koje se poziva zainteresovano lice u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke nisu bile predmet preispitivanja od strane ovog Suda.

Zbog svega navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Pita Minela, s.r.

Predsjednik vijeća
Ajanović-Selimović Amela, s.r.

